

Talmudic Writings on the Passage from This Life to the Next

Dr. David Kraemer

Dr. David Kraemer is the Joseph J. And Dora Abbell Librarian and Professor of Talmud and Rabbinics at JTS. David Kraemer has been part of JTS since 1977 when he enrolled at The Graduate School after completing his undergraduate degree at Brandeis University. He began teaching as a graduate student in 1980, receiving his PhD in 1984. Dr. Kraemer's focus as a professor is on the literary analysis of rabbinic literature, rabbinic ritual, and the social and religious history of Jews in late antiquity. He accepted the position of Librarian in 2004 and has since played a crucial role in forging policy and expanding the impact of the Library's world-renowned collections and programs.

Dr. Kraemer is a prolific author and commentator. His books include *A History of the Talmud*; *Jewish Eating and Identity Through the Ages*; *The Meanings of Death in Rabbinic Judaism*; *Reading the Rabbis: The Talmud as Literature*; and *Responses to Suffering in Classical Rabbinic Literature*. In addition to his books, he has written influential articles on the biblical books of Ezra and Nehemiah, the Mishnah, and other subjects.

Jerusalem Talmud Moed Qatan 3:5

דְּבַר קַפְרָא אָמַר. אִין תּוֹקְפוּ שְׁלֵאַבֵּל אֶלָּא עַד שְׁלֹשָׁה יָמִים
רַבִּי אֲבָא בְרִיהַ דְּרַבִּי פְּפִי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ דְּסִיכְנִין בְּשֵׁם רַבִּי לִוִי. כְּלַתְלָתָא יוֹמִין נִפְשָׁא טִיִּסָּא
עַל גּוּפָא סְבִירָה דְּהִיא חֲזָרָה לְגַבִּיָּה. כִּיּוֹן דְּהִיא חֲמִינְיָא דְּאִישְׁתַּנְי זִיוִיהוֹן דְּאַפּוּי הִיא
שְׁבָקָא לִיהּ וְאַזְלָה לָּהּ
אַבֵּל כְּלַזְמֵן שְׁמִתּוּ מוּטַל לְפָנָיו אוֹכֵל אֶצֶל חֲבֵירוֹ. אִין לוֹ חֵבֵר אוֹכֵל בְּבֵית אַחֵר. אִין לוֹ
בֵּית אַחֵר עוֹשֶׂה מְחִיצָה וְאוֹכֵל. אִם אֵינּוּ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת מְחִיצָה הוֹפֵךְ אֶת פָּנָיו כְּנֶגֶד הַכּוֹתֵל
וְאוֹכֵל. וְאֵינּוּ לֹא מִיִּסָּב וְאוֹכֵל. וְלֹא אוֹכֵל כְּלִצְרוּכּוֹ. וְלֹא שׁוֹתֶה כְּלִצְרוּכּוֹ. וְלֹא אוֹכֵל בְּשֶׁר
וְלֹא שׁוֹתֶה יַיִן. וְאִין מְזַמְּנִין עָלָיו. וְאִם בִּירָדְךָ אִין עוֹנִין אַחֲרָיו אָמֵן. וְאַחֲרֵים שְׁבִירְכוּ אֵינּוּ
עוֹנֶה אַחֲרֵיהֶן אָמֵן. בְּמָה דְּבָרִים אָמִירִים. בְּחוּל. אַבֵּל בְּשִׁבְתָּ מִיִּסָּב וְאוֹכֵל. וְאוֹכֵל
כְּלִצְרוּכּוֹ. וְשׁוֹתֶה כְּלִצְרוּכּוֹ. וְאוֹכֵל בְּשֶׁר וְשׁוֹתֶה יַיִן. וְאִם בִּירָדְךָ עוֹנִין אַחֲרָיו
אָמֵן. וְאַחֲרֵים שְׁבִירְכוּ עוֹנֶה אַחֲרֵיהֶן אָמֵן

[D] Bar Qappara has said, "Mourning retains its power over the mourner for only three days."

[E] *R. Abba son of R. Pappi, R. Joshua of Sikhnin in the name of R. Levi: "For the first three days after death, the soul flutters over the body, thinking that she will return to it. When she sees that the appearance of the corpse deteriorates, she leaves the body and goes her way."*

[I:10 A] With regard to a mourner, so long as his deceased is lying [unburied] before him, he eats with a fellow.

[B] If he has no fellow, he eats in some other house.

[C] If he has no other house, he sets up a partition and eats.

[D] If he cannot set up a partition, he turns away and faces the wall and eats.

[E] In any event he does not recline and eat, nor does he eat to satiety, nor does he drink to satiety,

[F] nor does he eat meat or drink wine.

[G] They do not include him in a quorum for grace after meals.

[H] If he said a blessing, they do not say after him, "Amen."

[I] And as to others who said a blessing, he does not say after them, "Amen."

[J] Under what circumstances do these rules apply?

[K] In the case of an ordinary day.

[L] But on the Sabbath he reclines and eats, he eats to satiety, he drinks to satiety, he eats meat and drinks wine, they include him in a quorum for saying grace, and if he said a blessing, they answer, "Amen," after him. If others said a blessing, he answers after them, "Amen."

Babylonian Talmud Shabbat 150a-152b

מתני' עושין כל צרכי המת: סכין ומדיחין אותו, ובלבד שלא יזיזו בו אבר. שומטין את הכר מתחתיו, ומטילין אותו על החול בשביל שימתין. קושרין את הלחי, לא שיעלה, אלא שלא יוסיף. וכן קורה שנסברה — סומכין אותה בספסל או בארוכות המטה, לא שתעלה, אלא שלא תוסיף

מתני' אין מעצמין את המת בשבת, ולא בחול עם יציאת נפש. והמעצים עם יציאת הנפש הרי זה שופך דמים —

גמי' תנו רבנן: המעצמו עם יציאת הנפש — הרי זה שופך דמים. משל לנר שפכה והולכת, אדם מניח אצבעו עליה — מיד כבתה ואמר רבי יצחק: קשה רימה למת כמחט בפשר החי, שנאמר: "אך בשרו עליו וכאב". אומר רב חסדא: נפשו של אדם מתאבלת עליו כל שבועה, שנאמר: "ונפשו עליו תאבל", וכתוב: "ויעש לאביו אבל שבעת ימים" אומר רב יהודה: מת שאין לו מנחמין — הולכין עשרה בני אדם ויושבין במקומו. ההוא דשכיב בשבבותיה דרב יהודה, לא היו לו מנחמין כל יומא הנה דבר רב יהודה בי עשרה, ונתבי בדוכתיה. לאחר שבועה ימים איתחזי ליה בחילמיה דרב יהודה, ואמר ליה: תנוח דעתך שהנחת את דעת אמר רבי אבהו: כל שאומרים בפני המת, יודע, עד שישתם הגולל. פליגי בה רבי חניא ורבי שמעון ברבי. חד אמר: עד שישתם הגולל, וחד אמר: עד שיתעכל הבשר מאן דאמר עד שיתעכל הבשר, דכתוב: "אך בשרו עליו וכאב ונפשו עליו תאבל". מאן דאמר עד שישתם הגולל, דכתוב: "וישוב העפר על הארץ כשהיה וגו'" תנא, רבי אליעזר אומר: נשמתן של צדיקים גנוזות תחת כסא הכבוד, שנאמר: "והיתה נפש אדני צרויה בצרור החיים". ושל רשעים זוממות והולכות, [ומלאך אחד עומד בסוף העולם, ומלאך אחר עומד בסוף העולם, ומקלעין נשמתן זה לזה], שנאמר: "ואת נפש אויביך יקלענה בתוך כף הקלע"

אמר ליה רבה לרב נחמן: של בינונים מאי? אמר ליה: איכו שכיבנא, לא אמרי לכו האי מילתא, הכי אמר שמואל: אלו ואלו לדומה נמסרין. הללו, יש להן מנוח. הללו, אין להן מנוח

הנהו קפולאי דהוו קפלי בארעא דרב נחמן. נחר בהו רב אחאי בר יאשיה. אתו ואמרו ליה לרב נחמן: נחר בן גברא. אתא ואמר ליה: מאן ניהו מר? אמר ליה: אנא אחאי בר יאשיה. אמר ליה: ולאו אמר רב מרי: עתידי צדיקי דהוו עפרא? אמר ליה: ומני מרי דלא ידענא ליה? אמר ליה: והא קרא כתוב: "וישוב העפר על הארץ כשהיה!" אמר ליה: דאקריד קהלת, לא אקריד משלי, דכתוב: "ורקב עצמות קנאה". כל מי שיש לו קנאה בלבו — עצמותיו מרקיבים, כל שאין לו קנאה בלבו — אין עצמותיו מרקיבים

גששיה, חזייה דאית ביה מששא. אמר ליה: ליקום מר לגנויה דביתא. אמר ליה: גלית אדעתך דאפילו נביאי לא קרית, דכתוב: "וידעתם כי אני ה' בפתחי את קברותיכם" אמר ליה, והכתוב: "כי עפר אתה ואל עפר תשוב!" אמר ליה: ההוא שעה אחת קודם תחיית המתים

אמר ליה: התם בתוך שנים עשר חדש הנה, דתנא: כל שנים עשר חדש גופו קיים, ונשמתו עולה ויורדת. לאחר שנים עשר חדש הגוף בטל ונשמתו עולה, ושוב אינה יורדת

אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב: מהספדו של אדם ניכר אם בן העולם הבא הוא, אם לאו. איני? והאמר ליה רב לרב שמואל בר שילת: אחים בהספידא, דהתם קאימנא! לא קשיא: הא — דמחמו ליה וחאים. הא — דמחמו ליה ולא חאים

- A. They prepare all that is needed for a corpse.
 - B. They anoint and rinse it,
 - C. on condition that they not move any limb of the corpse.
 - D. They remove the mattress from under it.
 - E. And they put it on [cool] sand so that [151B] it will keep.
 - F. They tie the chin,
 - G. not so that it will go up, but so that it will not droop [further].
 - H. And so in the case of a beam which broke —
 - I. they support it with a bench or the beams of a bed,
 - J. not so that it will go up, but so that it will not droop further.
 - K. They do not close the eyes of a corpse on the Sabbath,
 - L. nor on an ordinary day at the moment the soul goes forth.
 - M. And he who closes the eyes of a corpse at the moment the soul goes forth, lo, this one sheds blood.
- I.1 A. *Our rabbis have taught on Tannaite authority:*
 B. He who closes the eyes of a dying man as the soul goes forth — lo, such a one sheds blood. The matter may be compared to a flame that is flickering out; if someone put his finger on it, it goes out at once.
- I.32 A. And said R. Isaac, “**The worm causes pain for the corpse as much as does a needle in the flesh of a living person:** ‘But his flesh upon him who has pain’ (Job 14:22).”
- I.33 A. Said R. Hisda, “**A man’s soul mourns for him for seven days:** ‘And his soul mourns for him’ (Job 14:22), ‘and he made a mourning for his father seven days’ (Gen. 50:10).”
- I.34 A. Said R. Judah, “In the case of a deceased for whom there are no *comforters*, ten people go and sit in the place in which he died [and do the obsequies].”
 B. *There was the case of someone who died in the neighborhood of R. Judah. There was no survivor to be comforted. [152B] Every day Rab Judah assembled ten men and they sat in his place. After seven days the deceased appeared to him in a dream and said to him, “May your mind be at rest, for you set my mind at rest.”*
- I.35 A. Said R. Abbahu, “Whatever they say in the presence of the deceased he knows until the sealing stone closes his grave.”
 B. *There was a dispute in this matter between R. Hiyya and R. Simeon b. Rabbi. One said, “Until the sealing stone is placed over his grave,” the other said, “until the flesh rots away.”*
 C. *And as to the other, who said, “until the flesh rots away,” “But his flesh upon him has pain and his soul within him mourns.”*
 D. *As to the one who said, “Until the sealing stone is placed over his grave,” “and the dust return to the earth as it was and the spirit returns to God” (Qoh. 12:7).*
- I.37 A. *It has been taught on Tannaite authority:*
 B. R. Eliezer says, “**The souls of the righteous are hidden away under the throne of glory:** ‘Yet the soul of my lord shall be bound up in the bundle of

life with the Lord your God' (1 Sam. 25:29). And **those of the wicked are kept in prison. One angel stands at one end of the world, and another angel stands at the other end of the world, and they sling their souls from one to the other:** 'And the souls of your enemies, them shall he sling out, as from the hollow of a sling' (1 Sam. 25:29)."

- C. *Said Rabbah to R. Nahman, "So what about the middling ones?"*
- D. *He said to him, "If I'd not died, I couldn't have told you this fact: This is what Samuel said, 'These and those [the souls of the middling and of the wicked] are handed over to Dumah. These get rest, those get no rest.'*
- I.39** A. *Some grave-diggers were digging in the earth at R. Nahman's. **R. Ahai bar Josiah snorted at them.** They came and told R. Nahman, "Somebody snorted at us." He came and said to him, "Who are you?"*
- B. *He said to him, "I am Ahai bar Josiah."*
- C. *He said to him, "Well, didn't R. Mari say, 'The righteous are destined to be dust?'"*
- D. *He said to him, "So who's Mari? I know nothing of him!"*
- E. *He said to him, "But there is a verse of Scripture that makes the point: 'And the dust return to the earth as it was' (Qoh. 12:7)."*
- F. *He said to him, "So whoever taught you the Scriptures of Qohelet didn't teach you the Scriptures of Proverbs, where it is written, 'but envy is the rottenness of the bones' (Prov. 14:30): Whoever has envy in his heart — his bones rot. Whoever has no envy in his heart — his bones don't rot."*
- G. *[Nahman] touched him and saw that he was substantial. He said to him, "May the master rise and come to my house?"*
- H. *He said to him, "You've shown that you haven't even studied the prophets: 'And you shall know that I am the Lord when I open your graves' (Ezek. 37:13)."*
- I. *He said to him, "But isn't it also written, 'for dust you are and to dust you shall return' (Gen. 3:19)?"*
- J. *He said to him, "That applies a moment before the resurrection of the dead."*
- I.40** B. *He said to him, "It was done within twelve months of death."*
- C. *For it has been taught on Tannaite authority:*
- D. **For the full twelve months after death, the body still endures, and the soul goes up and goes down. After twelve months, the body is null, [153A] and the soul goes up but doesn't go down again.**
- I.41** A. *Said R. Judah b. R. Samuel bar Shila in the name of Rab, "On the basis of the funeral eulogy of a person, it is known whether he is destined to the world to come or not."*
- B. *Well, now, is that so? But didn't Rab say to R. Samuel bar Shila, "Be enthusiastic in my eulogy, for I'll be standing right there on the spot!"*
- C. *No problem, in the one case a warm-hearted eulogy is given and is found moving, in the other, a warm-hearted eulogy is given and is not found moving.*

Babylonian Talmud Berakhot 18a-b

רבי חייא ורבי יונתן הוו שקלי ואזלי בבית הקברות. הוה קשדיא תכלתא דרבי יונתן.
אמר ליה רבי חייא: דלייה, כדי שלא יאמרו: למחר באין אצלנו, ועכשיו מחרפין אותנו
אמר ליה: ומי ידעי כולי האי? והא פתיב: "והמתים אינם יודעים מאומה!" אמר ליה:
אם קרית — לא שנית. אם שנית — לא שלשת. אם שלשת — לא פירושו לך. "כי החיים
יודעים שמוותו" — אלו צדיקים שבמיתתן נקראו חיים

בני רבי חייא נפוק לקרייתא. אייקר להו תלמודייהו. הוה קא מצערי לאדכוריה. אמר
ליה חד לחבריה: ידע אבון בהאי צערא? אמר ליה אידך: מנא ידע? והא פתיב: "יכבדו
בניו ולא ידעו"

אמר ליה אידך: ולא ידע? והא פתיב: "אך בשרו עליו וכאב ונפשו עליו תאבול". ואמר
רבי יצחק: קשה רמה למת כמחט בבשר החי
אמרי: בצערא דידהו — ידעי, בצערא דאחרינא — לא ידעי

התנא: מעשה בחסיד אחד שנתן דינר לעני בערב ראש השנה בשני בצורת, והקניטתו
אשתו, והלך ולן בבית הקברות. ושמע שתי רוחות שמספרות זו לזו. אמרה חדא
לחברתה: חברתי, בואי ונשוט בעולם, ונשמע מאחורי הפרגוד מה פורענות בא לעולם?
אמרה לה חברתה: איני יכולה, שאני קבורה במחצלת של קנים. אלא לכי את, ומה
שאת שומעת אמרי לי. הלכה היא ושטה ובאה. ואמרה לה חברתה: חברתי, מה שמעת
מאחורי הפרגוד? אמרה לה: שמעתי שכל הזרע ברביעה ראשונה ברד מלקה אותו. הלך
הוא וזרע ברביעה שניה. של כל העולם כולו לקה, שלו — לא לקה. לשנה האחרת הלך
ולן בבית הקברות, ושמע אותו שתי רוחות שמספרות זו עם זו. אמרה חדא לחברתה:
בואי ונשוט בעולם ונשמע מאחורי הפרגוד מה פורענות בא לעולם. אמרה לה: חברתי,
לא כך אמרתי לך, איני יכולה שאני קבורה במחצלת של קנים! אלא לכי את, ומה שאת
שומעת בואי ואמרי לי. הלכה ושטה ובאה. ואמרה לה חברתה: חברתי, מה שמעת
מאחורי הפרגוד? אמרה לה: שמעתי שכל הזרע ברביעה שניה שדפון מלקה אותו. הלך
וזרע ברביעה ראשונה, של כל העולם כולו נשדף ושלו לא נשדף. אמרה לו אשתו: מפני
מה אשתך של כל העולם כולו לקה ושדף לא לקה, ועכשיו של כל העולם כולו נשדף
ושלך לא נשדף? סח לה כל הדברים הללו. אמרו: לא היו ימים מועטים עד שנפלה
קטטה בין אשתו של אותו חסיד ובין אמה של אותה ריבה. אמרה לה: לכי ואראך בתוך
שהיא קבורה במחצלת של קנים. לשנה האחרת הלך ולן בבית הקברות ושמע אותו
רוחות שמספרות זו עם זו. אמרה לה: חברתי, בואי ונשוט בעולם ונשמע מאחורי
הפרגוד מה פורענות בא לעולם. אמרה לה: חברתי, הניחיני, דברים שביני לבינך כבר
נשמעו בין החיים. אלמא ידעי. דילמא איניש אחרינא שכיב, ואזיל ואמר להו.

I.6 A. R. Hiyya and R. Jonathan were discoursing while walking in a cemetery. The blue fringes [of the show-fringes] of R. Jonathan were trailing on the ground. Said R. Hiyya to him, "Lift them up, so that [the dead] should not say, 'Tomorrow they are coming to us, and now they are ridiculing us.'"

B. He said to him, "Do the dead know so much as that? And lo, it is written, 'But the dead do not know a thing' (Ecc.. 9:5)."

C. He said to him, "If you have studied Scripture, you have not reviewed what you learned, and if you reviewed what you learned, you failed to do it a third time, and if you did it a third time, then people did not explain the meaning to you."

D. "'For the living know that they shall die' (Ecc. 9:5) refers to the righteous, for, when they have died, they still are called the living."

I.7 A. The sons of R. Hiyya went out to their villages, and their learning became difficult for them. They made great efforts to remember. One said to his fellow, "Does father know about this trouble of ours?"

B. The other said to him, "How would he know? And lo, it is written, 'His sons come to honor and he does not know it' (Job 14:21)."

C. He said to him, "But does he not know? Is it not written, 'But his flesh grieves for him and his soul mourns over him' (Job 14:22). And [commenting on this passage], R. Isaac said, 'The worm causes pain for the corpse as much as does a needle in the flesh of a living person.'"

D. [The other answered], "They know their own suffering but not the suffering of others."

I.8

A. And that is not so [that the deceased know the suffering of others]. For has it not been taught on Tannaite authority:

B. M^CSH B: A certain pious man gave a denar to a poor person on the event of the New Year during a time of failure. His wife scolded him, so he went and spent the night in a cemetery. He heard two spirits talking with one another. One said to her friend, "My friend, come and let us flit through the world and listen behind the veil to learn what sort of punishment is going to come upon the world."

C. Her friend said to her, "I cannot do so, since I am buried in a mat of reeds [and not in linen]. But you go, and tell me whatever you hear."

D. She went and flitted about and came back, and [the one who had remained] said to her friend, "My friend, what did you hear from behind the veil?"

E. She said to her, "I heard that whoever sows his seed in the time of the first rain [will lose out, for] the crop will be ruined by hail."

F. The man went and sowed at the time of the second rains. The crops of everyone else were smitten but his were not smitten.

G. The next year he went and spent the night in the cemetery and heard those same two spirits talking with one another. One said to her friend, "Come and let us flit about the world and listen from behind the veil to find out what sort of punishment is coming upon the world."

H. Her friend said to her, "My friend, did I not tell you that I cannot do so, for I am buried in matting of reeds? But you go and come back and tell me what you hear."

I. She went and flitted about and came back, and her friend said to her, "My friend, what did you hear from behind the veil?"

J. She said to her, "I heard that whoever sows his crop in the time of the second rain [will lose out, for] the crop will be smitten with blight."

K. The man went and sowed his seed in the time of the first rain. The crop of everyone else was smitten with blight, but his was not smitten with blight.

L. His wife said to him, "How is it the case that last year everyone's crop was smitten and yours was not smitten, and this year too, everyone else's crop was blighted and yours was not blighted?"

M. He told her this entire story. They say that the days were only a few before there was a quarrel between the wife of that pious man and the mother of that girl [who had died and whose spirit had been heard by the pious man in conversation]. The woman said, "Go, and I shall show you your daughter, buried in matting of reeds!"

N. The next year the man went and spent the night in the cemetery and heard the spirits talking with one another. One said to the other, "My friend, come and let us flit about the world and listen from behind the veil to find out what sort of punishment is coming upon the world."

O. She said to her, "My friend, leave me alone. The things that were said between you and me have already been heard among the living."

P. *What follows from this story is that the dead do know [what goes on].*

Q. *Perhaps someone else died and went and told them what had happened.*

Babylonian Talmud Yoma 86a

שָׁאַל רַבִּי מַתְיָא בֶּן חֲרֹשׁ אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה בְּרוּמִי: שְׂמַעְתָּ אַרְבָּעָה חֲלוּקֵי כַפָּרָה שֶׁהֵיחָה רַבִּי יִשְׁמַעֵאל דּוֹרֵשׁ? אָמַר: שְׁלֹשָׁה הֵן, וְתַשׁוּבָה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד. עֶבֶר עַל עֲשֵׂה וְשֵׁב — אֵינֹו זֶה מִשָּׁם עַד שְׂמוֹחֲלִין לוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: "שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְבִים". עֶבֶר עַל לֹא תַעֲשֶׂה וְעֲשֵׂה תַשׁוּבָה — תַשׁוּבָה תּוֹלָה, וְיוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר. שֶׁנֶּאֱמַר: "כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם". עֶבֶר עַל כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית דִּין וְעֲשֵׂה תַשׁוּבָה — תַשׁוּבָה וְיוֹם הַכַּפּוּרִים תּוֹלִין, וְיִסּוּרִין מִמָּרְקִין. שֶׁנֶּאֱמַר: "וּפְקַדְתִּי בְשִׁבְט פֶּשַׁעַם וּבִגְגָעִים עֲוֹנִים". אֲבָל מִי שֵׁיִשׁ חִילוּל הַשֵּׁם בְּיָדוֹ — אֵין לוֹ כַּחַ בְּתַשׁוּבָה לְתַלּוֹת וְלֹא בַיּוֹם הַכַּפּוּרִים לְכַפֵּר וְלֹא בְיִסּוּרִין לְמָרְק, אֲלָא כּוּלָן תּוֹלִין, וּמִיִּתָּה מִמָּרְקָת, שֶׁנֶּאֱמַר: "וְנִגְלָה בְּאֲזָנֵי ה' צְבָאוֹת אִם יִכּוּפֵר הָעוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד תָּמוּתוֹן".

3. A. In Rome R. Matia b. Harash asked R. Eleazar b. Azariah, "Have you heard about the four types of atonement that R. Ishmael expounded?"

B. He said to him, "I heard indeed, but they are three, but with each of them repentance is required.

C. "One verse of Scripture says, 'Return, you backsliding children, says the Lord, I will heal your backsliding' (Jer. 3:22). A second says, 'For on this day shall atonement be made for you to cleanse you' (Lev. 16:30). And a third says, 'Then I will visit their transgression with the rod and their iniquity with strokes' (Ps. 89:33), and a fourth: 'Surely this iniquity shall not be expiated by you until you die' (Is. 22:14).

D. "How so? If someone has violated a religious duty involving an act of commission but has repented, he does not move from that spot before he is forgiven forthwith. In this regard it is said, 'Return, you backsliding children, says the Lord, I will heal your backsliding' (Jer. 3:22).

E. "If someone has transgressed a negative commandment but has repented, repentance suspends the punishment and the Day of Atonement atones. In this regard it is said, 'For on this day shall atonement be made for you to cleanse you' (Lev. 16:30).

E. "If someone has transgressed a rule, the penalty of which is extirpation or judicially inflicted capital punishment, but has repented, the repentance and the Day of Atonement suspend the matter, and suffering on the other days of the year effect atonement, and in this regard it is said, 'Then I will visit their transgression with the rod and their iniquity with strokes' (Ps. 89:33).

F. "But one who has profaned the name of heaven — repentance has not got the power to effect suspension of the punishment, nor suffering to wipe it out, nor the Day of Atonement to atone, but repentance and suffering suspend the punishment, and death will wipe out the sin with them, and in this regard it is said, 'Surely this iniquity shall not be expiated by you until you die' (Is. 22:14)"